

умѣстно е, инициативата за читалищенъ съюзъ да се вземе по тоя случай и въ тоя градъ

Р е ш и м е :

1. Да се конституираме въ комитетъ, който взема инициативата да осъществи съюзяването на всички градски и селски читалища и културно-просвѣтителни дружества въ страната;

2. Да извършимъ всички необходими работи (апели, покани, изложение на съображенията) за популяризиране на идеята и свикване на общо читалищенъ конгресъ, който, по наше мнение, е желателно да се състои въ гр. Сливенъ въ салона на Българското народно читалище „Зора“ презъ великденската училищна ваканция въ 1911 година и

3. Времененъ дѣловодителъ, до когото да се отправя кореспонденцията, опредѣляме Ст. Гидиковъ.

гр. Сливенъ, 27 септемврий 1910 год.

Д-ръ З. Димитровъ, И. П. Стамболиевъ, Д. Цвѣтковъ,
Хр. Бѣловъ, С. Гидиковъ, Ал. Поповъ, Н. Камбуровъ

Комитететъ се подпретна веднага за работа. Понеже делегатитѣ гости си отидоха още на другия день, действащи лица въ комитета останаха само живущитѣ въ Сливенъ. А тъй като повечето отъ тѣхъ бѣха заети въ служебна или частна работа, на мене, като по-свободенъ, легна по-голѣмата частъ отъ организационната дейность на комитета: списване, печатене и разпращане на позиви, статии изъ вестници за популяризиране и защита на идеята, кореспонденция, организиране и подготовка на всички предварителни етапи, които трѣбваше да ни доведатъ до учредителния конгресъ, безъ да става нужда отъ избиране на другъ комитетъ.

Ценното съдействие въ това дѣло и на другитѣ мѣстни членове отъ комитета, които, макаръ и заети въ други свои занимания, не скжпѣха времето и труда си да дадатъ своята ценна подкрепа за изграждането на толкозъ желаното отъ всички съюзяване, стои по-горе отъ всѣка похвала.

Въпрѣки известни статии изъ вестницитѣ съ съдържание насочено противъ съюзяването или съ песимистично и понизено изтъкване важността и успѣха на започнатото дѣло, идеята за съюзяване намѣри благоприятна почва и се увѣнча съ пълненъ успѣхъ. На 12, 13 и 14 априлъ 1911 год. учредителниятъ конгресъ въ София положи основитѣ на Върховния читалищенъ съюзъ.

Въ своето двадесетъ и петъ годишно просъществувание, въпрѣки неблагоприятнитѣ условия презъ войнитѣ и економическитѣ люшкания, Съюзътъ днесъ е вече една мощна и широка организация, обединяваща повече отъ 1700 читалища. Колкото и да живѣемъ още въ нерадостни и ненасърдчаващи културния животъ условия, следъ редъ катастрофални събития, които не даватъ да се разцѣфти духовната мощъ на народа ни въ своя пълненъ размахъ, все пакъ разтежа на читалищното дѣло (около 2800 читалища заедно съ несъюзенитѣ), при всички оскѣдни материални срѣдства, дава голѣма надежда, че тия просвѣтителни и културни огнища ще съгрѣватъ все по-дълбоко сърдцата на новитѣ поколѣния и ще ги напжтватъ въ посоката на ясната, любвеобилната вѣра въ свѣтлото бѣдаще на българския народъ. Ако въ непрогледната тъмнина на черното материално и духовно робство тѣ свѣтѣха